

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 776/2022
02.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Пејчић, адвокат из ..., против туженог „Benlian foods“ доо Ниш, чији је пуномоћник Предраг Стефановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3638/2021 од 02.12.2021. године, у седници одржаној дана 02.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3638/2021 од 02.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1775/2019 од 24.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено решење туженог којим се отказује уговор о раду број ../19 од 28.06.2019. године као незаконито и обавезан тужени да тужиоцу призна сва права из рада и по основу рада. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоца врати на рад као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 88.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до коначне исплате

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3638/2021 од 02.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке исте пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на одређено време од 01.02.2019. године до 31.01.2020. године на основу Уговора о раду број ../2/19 од 31.01.2019. године и обављао је послове Тужиоцу је решењем туженог од 28.06.2019. године отказан уговор о раду услед економских и организационих промена код послодавца закључно са даном 01.07.2019. године. Решењу је претходило доношење новог Правилника о организацији и систематизацији радних места од 19.06.2019. године којим није предвиђено радно место Тужени до окончања главне расправе пред првостепеним судом није доставио доказ да је измењен акт о систематизацији објављен на огласној табли.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално права са којих разлога су неосновани наводи из ревизије туженог.

Чланом 196. став 1. Устава Републике Србије прописано је да се закони и сви други општи акти, објављују пре ступања на снагу. Ставом 4. истог члана прописано је да закони и други општи акти ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања и да могу да ступе на снагу раније само ако за то постоје нарочито оправдани разлози, утврђени приликом њиховог доношења.

Правилник о организацији и систематизацији послова од 19.06.2019. године, којим је радно место „...“ укинута требало је да буде објављено на огласној табли туженог да би ступио на снагу. Како тужени није доказао да је наведени Правилник објавио на огласној табли туженог пре доношења решења о отказу, правилан је закључак нижестепених судова да наведени Правилник није могао бити основ за доношење побијаног решења о отказу и правилном применом правила о терету доказивања одбијен тужбени захтев.

Насупрот наводима ревизије, нижестепени судови су правилно закључили да тужени није уредно објавио Правилник о организацији и систематизацији радних места 19.06.2019. године на огласној табли на начин да буде доступан свим запосленима, укључујући и тужиоца код утврђеног да наведени правилник не прати службене белешке или белешка на самом правилнику о објављивању. Тим више што је тужени навео да не постоји документација о објављивању Правилника од 19.06.2019. године на огласној табли туженог износећи при томе свој став да није прописана посебна процедура за објављивање докумената. Управо, због различитог изјашњавања сведока на наведену околност туженом је наложено достављање доказа о објављивању правилника на огласној табли туженог, па у одсуству таквог доказа правилном применом правила о терету доказивања тужбени захтев за поништај отказа уговора о раду је усвојен. Да би један општи акт произвео правно дејство, неопходно је да је претходно ступио на снагу. Да би општи акт ступио на снагу, неопходно је да претходно буде објављен на одговарајући начин и да протекне одређено време од објављивања општег акта до тренутка његовог ступања на снагу и почетка примене. По правилу тај временски период износи 8 дана, односно општи акт по правилу ступа на

снагу осмог дана од дана објављивања. У конкретном случају, тужени није доказао да је поменути правилник, на основу ког је укинута радно место и потом тужиоцу отказан радни однос, објављен на огласној табли тужене. Како је то један од предуслова за ступање општег акта на снагу, то поменути правилник без претходног објављивања није ни могао ступити на снагу. Због наведеног, правилно је усвојен тужбени захтев за поништај решења о отказу.

Из напред наведених разлога, а на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**